

Unikatową cechą „Mechanika” jest orkiestra szkolna działająca nieprzerwanie od roku 1952.

Twórcą i dyrygentem orkiestry był prof. JAN MĄKA.

Poniżej notka biograficzna zamieszczona w książce zjazdowej na 100-lecie Szkoły:

MĄKA Jan (18 VIII 1908 Chojna, gm. Gołańcz, pow. Wągrowiec – 06 III 1988 Bydgoszcz) Zainteresowanie zawodem nauczycielskim przejawia już w szkole powszechnej. Może dlatego, po jej ukończeniu wstępuje w 1921 do gimnazjum – Szkoły Ćwiczeń przy Państwowym Seminarium Nauczycielskim Męskim w Bydgoszczy. W 1926 zostaje elewem Szkoły Muzycznej w 62. Pułku Piechoty Wielkopolskiej, stacjonującym w Bydgoszczy.

Tutaj, w okresie 6. lat poznaje różne instrumenty dęte i pod ich urokiem pozostanie do końca życia. W 1933 rozpoczyna prywatne nauczanie muzyki. Bieg szczęśliwych i satysfakcjonujących lat życia przerywa wojna. Okres okupacji niemieckiej przetrwa jako robotnik w tartaku. Już od 15 V 1945 wpisuje się w życie muzyczne Bydgoszczy.

W okresie 1945-49, w stopniu sierżanta, dyryguje orkiestrą Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej, ale też rozpoczyna działalność pedagogiczną w bydgoskich szkołach. W 1946 zakłada orkiestrę dętą przy szkołach mieszczących się w budynku przy ul. Staszica 4 (Gimnazjum i Liceum Męskie oraz Gimnazjum i Liceum Żeńskie), a w 1948 orkiestrę przy Poradni Terenowej Nr 17, której siedzibą były pomieszczenia Ośrodka Szkolenia Zawodowego przy ul. Długiej.

Pośród nauczycieli Poradni spotka tam wtedy m. in. Jana Malinowskiego oraz Alfonsa Tomaszewskiego. Jesienią 1950 Poradnia zostaje przeniesiona na ul. Zygmunta Augusta 20, gdzie dzieli pomieszczenia z Technikum Mechaniczno-Elektrycznym Nr 2. W I połowie 1952 wojsko upomni się swój obiekt, likwidacji ulegnie TME Nr 2 i prof. Jan Mąka wraz z kilkoma innymi nauczycielami przejdzie do pracy w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym przy ul. Św. Trójcy.

W TME, później w Zespole Szkół Mechanicznych Nr 1 pracuje do 1978, w którym przechodzi na emeryturę; uczy śpiewu (w okresie czasu, gdy był przedmiotem obowiązuje), dyryguje chórem szkolnym, ale przede wszystkim prowadzi orkiestrę szkolną.

Cieszy się ona ogromną popularnością również poza murami Szkoły, zdobywając liczne laury na przeglądach. Uczestniczy we wszystkich uroczystościach szkolnych, w murach szkoły i poza nimi; znana jest na ulicach bydgoskich z żywych przemarszów pierwszomajowych. Orkiestra daje rocznie około 20. koncertów i z każdym rokiem rozszerza swój repertuar.

Jako nauczyciel niepełnoetatowy pracuje do roku 1988 ze szkolną orkiestrą kierowaną od roku 1978 przez mgr. Andrzeja Jelińskiego; jest instruktorem, dyrygentem, i jak zawsze, przyjacielem muzykującej młodzieży.

Na cmentarzu parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ul. Ludwikowo w Bydgoszczy, gdzie jest pochowany, żegna Go szkolna orkiestra. Koncert zagrany na pożegnanie Profesora- marzec 1988 r.

Źródła: 50 CKU, 1948-1998, (red.) Bożena Escher, et al., Bydgoszcz 1998, s. 9; „Verba Veritatis”, Numer specjalny gazetki szkolnej Zespołu Szkół Mechanicznych Nr 1 w Bydgoszczy, 2000; Giedroń D., Pielacka M., Powel N.: VI Liceum Ogólnokształcące im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich, [Bydgoszcz 2008], s. 19.

Orkiestra swoimi „koncertami” uświetniała uroczystości szkolne. Zawsze była widoczna w tle, a niekiedy na froncie. Można ją odszukać w zakładce na stronach z kronik szkolnych z różnych lat.

Najważniejszym występem był przemarsz orkiestry, która szła ulicami Bydgoszczy z okazji święta 1 maja na czele szkoły.

Przemarsz orkiestry dodawał splendoru szkole i dodatkowo podnosił wysoki prestiż jakim się cieszyło Technikum Mechaniczno-Elektryczne.

Poniżej strony z książki na 100-lecie ze zdjęciem prof. Jana Mąki i zawierające kilka zdjęć orkiestry.

MAKA Jan (18 VIII 1908 Chojna, gm. Gołańcz, pow. Wągrowiec – 06 III 1988 Bydgoszcz)

Zainteresowanie zawodem nauczycielskim przejawia już w szkole powszechnej. Może dlatego, po jej ukończeniu wstępuje w 1921 do gimnazjum – Szkoły Ćwiczeń przy Państwowym Seminarium Nauczycielskim Męskim w Bydgoszczy.

W 1926 zostaje elewem Szkoły Muzycznej w 62. Pułku Piechoty Wielkopolskiej, stacjonującym w Bydgoszczy. Tutaj, w okresie 6. lat poznaje różne instrumenty dęte i pod ich urokiem pozostanie do końca życia. W 1933 rozpoczyna prywatne nauczanie muzyki. Bieg szczęśliwych i satysfakcjonujących lat życia przerywa wojna. Okres okupacji niemieckiej przetrwa jako robotnik w tartaku.

Już od 15 V 1945 wpisuje się w życie muzyczne Bydgoszczy. W okresie 1945-49, w stopniu sierżanta, dyryguje orkiestrą Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej, ale też rozpoczyna działalność pedagogiczną w bydgoskich szkołach. W 1946 zakłada orkiestrę dętą przy szkołach mieszczących się w budynku przy ul. Staszica 4 (Gimnazjum i Liceum Męskie oraz Gimnazjum i Liceum Żeńskie), a w 1948 orkiestrę przy Poradni Terenowej Nr 17, której siedzibą były pomieszczenia Ośrodka Szkolenia Zawodowego przy ul. Długiej. Pośród nauczycieli Poradni spotka tam wtedy m. in. Jana Malinowskiego oraz Alfonsa Tomaszewskiego. Jesienią 1950 Poradnia zostaje przeniesiona na ul. Zygmunta Augusta 20, gdzie dzieli pomieszczenia z Technikum Mechaniczno-Elektrycznym Nr 2. W I połowie 1952 wojsko upomni się swój obiekt, likwidacji ulegnie TME Nr 2 i prof. Jan Mąka wraz z kilkoma innymi nauczycielami przejdzie do pracy w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym przy ul. Św. Trójcy.

W TME, później w Zespole Szkół Mechanicznych Nr 1 pracuje do 1978, w którym przechodzi na emeryturę; uczy śpiewu (w okresie czasu, gdy był przedmiotem obowiązującym), dyryguje chórem szkolnym, ale przede wszystkim prowadzi orkiestrę szkolną. Cieszy się ona ogromną popularnością również poza murami Szkoły, zdobywając liczne laury na przeglądach. Uczestniczy we wszystkich uroczystościach szkolnych, w murach szkoły i poza nimi; znana jest na

ulicach bydgoskich z żywych przemarszów pierwszomajowych. Orkiestra daje rocznie około 20. koncertów i z każdym rokiem rozszerza swój repertuar.

Orkiestra szkolna w dniu 1 maja 1970.

Jako nauczyciel niepełnoetatowy pracuje do roku 1988 ze szkolną orkiestrą Zespołu kierowaną przez mgr. Andrzeja Jelińskiego; jest instruktorem, dyrygentem, i jak zawsze,

przyjacielem muzykującej młodzieży. Na cmentarzu parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa przy ul. Ludwikowo w Bydgoszczy, gdzie jest pochowany, żegna Go szkolna orkiestra.

Koncert na pożegnanie Profesora, marzec 1988 r.

Źródła: 50 CKU, 1948-1998, (red.) Bożena Escher, et al., Bydgoszcz 1998, s. 9; „Verba Veritatis”, Numer specjalny gazetki szkolnej Zespołu Szkół Mechanicznych Nr 1 w Bydgoszczy, 2000; Giedrojć D., Pielacka M., Poweł N.: *VI Liceum Ogólnokształcące im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich*, [Bydgoszcz 2008], s. 19.